

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Baggrunden for lovforslaget.

Lovforslaget vil gøre det muligt for Danmark at undertegne og ratificere OECDs og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager. Lovforslaget skal samtidig gennemføre den nødvendige lovgivning med henblik på at opfylde konventionen. Konventionen er trykt som bilag til lovforslaget.

OECDs og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager blev åbnet for undertegnelse den 25. januar 1988 og kan undertegnes af OECDs og Europarådets medlemsstater.

Formålet med konventionen er bl.a. at tilvejebringe et ensartet grundlag, hvorefter medlemsstaterne fremover kan yde hinanden bistand i skattesager. Konventionen vil give skattemyndighederne i de lande, som tiltræder konventionen, adgang til dels at udveksle oplysninger om direkte og indirekte skatter og afgifter, dels at bistå hinanden med sikring og inddrivelse af skatte- og afgiftskrav samt til forkyndelse af dokumenter vedrørende skatter og afgifter.

Bistand i skattesager gives og modtages allerede efter Rådets direktiv af 19. december 1977 (77/799/EØF) (som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 (79/1070/EØF) om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for områderne direkte skatter og merværdiafgift. Gensidig bistand i skattesager ydes endvidere efter den nordiske bistandsaftale i skattesager af 9. november 1972 med senere ændringer. Endelig indeholder de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, forskellige bestemmelser om gensidig bistand.

Den bistand, der omfattes af konventionen, er i store træk den samme som den bistand, der omfattes af den nordiske bistandsaftale. I forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og EF-direktivet om bistand i skattesager er konventionen på visse punkter videregående. Således indeholder konventionen bestemmelser om bistand i sager om både direkte og indirekte skatter, som forbrugsafgifter, mens dob-

beltbeskatningsoverenskomsterne kun har regler om direkte skatter. Efter konventionen kan der både ydes bistand med oplysninger og opkrævning, mens EF-direktivet kun angår bistand ved udveksling af oplysninger.

I Konventionen udtrykkes behovet for beskyttelse af skatteydernes legitime interesser tydeligere end i de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. En stat kan således afslå af give oplysninger, som kan afsløre handelsmæssige, industrielle, forretningsmæssige eller faglige hemmeligheder. En stat kan afslå at yde bistand til en anden stat, hvis dette strider mod den førstnævnte stats regler eller praksis for skatteydernes rettigheder. Endeligt har konventionen strenge regler om tavshedspligt.

2. Lovforslagets udformning.

Lovforslaget er udformet som en henvisning til konventionen, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle bestemmelser, som konventionen forudsætter truffet i de enkelte lande.

Denne fremgangsmåde er tidligere anvendt ved gennemførelsen af bl.a. Rådets direktiv af 19. december 1977 (77/799/EØF) jf. Lov nr. 635 af 13 december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af EF.

3. Bemærkninger til de enkelte artikler i konventionen.

Selve konventionen består af på 32 artikler. Hertil er knyttet 3 tillæg – annex A, B og C.

Konventionens anvendelsesområde.

Konventionens formål er ifølge *artikel 1* at skabe retsgrundlaget for, at stater kan yde hinanden administrativ bistand i skattesager efter ensartede regler. Denne bistand skal omfatte udveksling af oplysninger, bistand til sikring og inddrivelse af skattekrav og til forkyndelse af dokumenter.

Bistand i skattestraffesager omfattes ikke af denne konvention, men af den Europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager med tillægsprotokol af 17. marts 1978.